

CHC

JARO
2026

GRADIENT



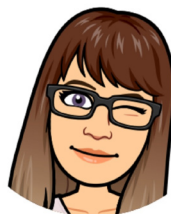
#DREAMTEAM



Barbora Večerková



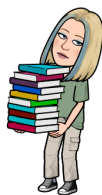
Tereza Valíková



Hana Pešáková



Jaroslava Krmela Vacková



Michaela Ptáčková



Āňa Vašulínová



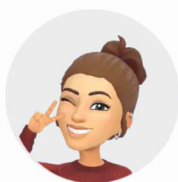
Štěpa Buriánek



Anna Evjáková



Vendula Zatloukalová



Viktorie Pánková



Eliška Königová

OBSAH

Rozhovor: Stanislav Palát	4
CHC v akci	10
Erasmus	11
Videomapping	16
Nocovka	17
Hackathon	19
Kapela DoubleThink	20
Jaká jsi učebna podle znamení?	22
Ukázky malby	23
Ukázky maturitních projektů	24
Filmáč highlights	26
Gen Z Culture	27



ROZHOVOR: STANISLAV PALÁT

Absolvent CHC MD, nyní student fotky na pražské UMRUM a podle článku Designbloku všestranný multitalent

Čau, Stando, jak by ses představil našim studentům?

Ahoj, jsem Staňa a studoval jsem tu dřív grafiku. Teď v Praze fotím a líčím fashion, vyrábím klobouky pro návrháře, animuju, natáčím, dělám setový design anebo pracuju jako technický asistent na place.

Co tě baví na tom, co tě baví?

Nejvíc se mi na tom všem líbí asi to hračkování, ke kterému dochází při realizaci projektu. Často si například před focením kreslím a následně přemýšlím, jak tu kresbu převedu do reality skrze svícení, set, optiku apod. Často se tak dostanu do zábavných a srandovních situací, kdy třeba jen kvůli jednomu cvaknutí foťáku musím celý den stavět set v ateliéru.



Proč nakonec fotka na UMRUM?

(Tyjo, na to se sám sebe taky často ptám haha :D) Fotka je mi asi spíše nějakým dokumentujícím médiem, na které můžu zaznamenat, co vidím, cítím a jak to vypadá. Po dobu studia jsem o ni zřídkka zavadil, ale na konci třetáku jsem se o ni opřel při plánování a následné realizaci mé maturitní práce. Od té doby se stala neodůvodnitelnou součástí mé tvorby. Možná na tom má také podíl to, že jsem v tu dobu spolupracoval s fotografy jako retušér a make-up artista a přišlo mi to prostě zábavné a fajn řemeslo, které jsem si chtěl taky zkusit... :D

Čím je ti fotka jako médium blízká, co ti nabízí nebo umožňuje?

Přijde mi, že mi dává svobodu v rámci realizování nápadů. Dá mi přesně tolik času, kolik jen potřebuju, dovolí mi měnit barevnost, kompozici, odstranit nebo naopak přidat něco, co tam předtím nebylo. V hodně věcech je blízká ilustraci, a to právě její tvárností a schopností realizovat nápady do nějaké čitelné a fyzické podoby.

Jak se dostáváš k projektům a zakázkám? Účastníš se i open callů nebo soutěží?

Už od mlada, jak si určitě i naše učitelstvo pamatuje, haha, jsem neustále někde poletoval ve větru.

Nemůžu říct, že bych se hlásil do open callů, popravdě jsem se k většině projektů nachomýtl buď to skrze nějakou mou neostýchavost, nebo konexi, kterou jsem si například udělal na předchozím projektu.

Má rada by byla – nebojte se s lidmi mluvit, kamarádít se a nabídnout své služby, není to blbě a nikdy nevíte, kdy a kde koho potkáte. Už mockrát se mi stalo, že při práci/place zadarmo a jen tak for fun jsem potkal někoho, kdo mi později nabídl na základě dobré zkušenosti moc hezky zaplacenou zakázku od suprového zadavatele. Stejně tak se prosím nebojte ukazovat, kdo jste! Na trhu je spousta místa a já strávil dlouhou dobu tím, že jsem se snažil být jako někdo jiný, ale teprve v momentu, kdy jsem šel se svou vlastní kůží na trh, se mi začalo dařit a začal jsem dostávat tak dlouho vysněnou pozornost.

Jaký je život v Praze – pracovní/osobní, co bys řekl o UMPRUM?

Život v Praze je určitě rychlejší než ve Zlíně. Neustále tu někdo něco dělá a město vás tlačí obecně k rychlejšímu tempu.

Je důležité se naučit zpomalit, vydechnout a neztratit se ve víru dění. Na druhou stranu divoké tempo pak skýtá spoustu zábavy a projekty, které čekají na někoho, kdo je zrealizuje, takže s trochou bystrosti si člověk může celkem snadno sehnat brigádu nebo povyražení po škole.

UMPRUM je svým způsobem stejná. Vždy se tu něco děje, ať už je to osobní projekt, výstava, meziateliérová spolupráce nebo zakázka. Já osobně jsem velkou část mého studia strávil právě v budově UMPRUM, byť jen trávením času s kamarády nebo prací v ateliéru. Občas vtipkuju, že tu mám navedené trvalé bydliště.

Vím, že jsi dělával modela, ještě v tom pokračuješ? Jaký byl nejzajímavější event, kde jsi byl jako model?

Modelingu se věnuju už spíše pasivně. Sem tam se k tomu nachomýtnu, ale poslední dobou spíše stojím za foťákem. Určitě se to ale hodí, protože dokážu dobře navádět modely anebo jim přizpůsobit focení do portfolia tak, aby dostali zakázku, které chtěou.

Moje oblíbená vzpomínka byl modelingový job, který vlastně původně měl být maskérský job. Na Dotek 2019 nedorazil jeden model a já, který jsem spíše komunikoval s návrhářem ohledně make-upu, jsem odpovídal přesně tomu, co hledal. V tu dobu jsme s mou tehdejší agenturou nebyli ani v kontaktu, a tak jsem si řekl, proč ne. A tak se stalo, že jsem v paruce, PVC šatech s vyříznutými zády až pod zadek šel ve vysvěceném kostele přehlídku jako femme fatale pro Matteo Carlomusto.

Jak využíváš rozhled/vhled do různých disciplín, který ti dalo mj. CHC?

Nebyl bych určitě první, kdo by řekl, že studium bylo intenzivní :D, ale určitě za to stálo. Škola mi dala silný základ v oblasti sebe prezentace, ale také kritického myšlení, kreativity a pracovní struktury, díky které vlastně jsem tam, kde jsem.

To, že jsem během studia mohl alespoň částečně pracovat a podílet se na projektech, byla cenná zkušenost a určitě mi pomohla i v pozdější tranzici do dospělejšího života a sebeintegraci do industrie, ve které nyní jsem.

Takže to vydržte, fakt to za to stojí, haha :D



Kdybys mohl poslat krátký vzkaz svému „já“ v prváku na naší škole, co bys mu poradil? A myslíš, že by tě tehdy poslechl?

Budeš přesně tím, kým sníš se jednoho dne stát.

Když jsem zjistil, že jsem se dostal na kopeček, srdce mi poskočilo radostí a následně se sevřelo strachem. Neměl jsem žádné předchozí umělecké vzdělání a bál jsem se, že nebudu ani z poloviny tak dobrý jako moji extrémně nadupaní spolužáci. Teď s odstupem času vím, že nejde o stav, ve kterém se nacházím právě teď, ale o proces, který zvolím a kterým se dopracuju tam, kde chci být. Věřím, že kdybych tomu ty roky dozadu věřil a dovolil si jen plynout, vše by bylo o trošičku jednodušší.

Prosím nebuďte na sebe tvrdí, máte všechen čas světa, já sám tomu tehdy nevěřil, ale vaše duševní a fyzické zdraví je důležitější než to, zda umíte nakreslit něco teď nebo až za půl roku. Dostanete se tam a to je přece to hlavní. Dovolte si v klidu růst a hlavně mějte vždy radost z toho, co děláte. To je hlavní c:

Jaký byl tvůj největší šok nebo vystřízlivění, když jsi opustil bezpečí školního ateliéru a narazil na první větší reálnou zakázku/výzvu?

Spíše než šok to bylo uvědomění, že akce mají následky. Respektive, že lidské tělo potřebuje odpočinek, a pokud ho nemá, prostě onemocní a kolabuje. Asi nemusí být tajemstvím, že jsem byl dost paličatý a pral se se svým vlastním tělem o to, že 6 h spánku je dost a že bych chtěl ještě další dva projektíky po celovečerním natáčení a klauzuře. Holt den má 24 hodin a na těch 32 hodin to nikdo nenatáhne.

Umění a peníze. Jde to vůbec dohromady? Jak dlouho ti trvalo naučit se nacenit si vlastní práci?

YES. Jde to :D Je to trochu náročnější proces, já osobně si dělím projekty na fun – nájem – portfolio a je důležité mít zdravou rovnováhu. Fun může být za nižší cenu, než bych si normálně nasadil, protože je to zábavný projekt. Nájem je nekompromisně stanovená cena za zakázku anebo cena, kterou dám, pokud nechci na projektu dělat, a buďto mi zaplatí nájem, nebo odradí zadavatele. Portfolio je práce, na které se často dohodneme formou spolupráce, a jde spíše o výstup, často je neplacená. (Ale může se jednat o publikaci, hezký projekt nebo dobročinnou akci.)

Taky není na škodu se nestydět a zeptat kamarádů z industrie, co si myslí o cenách, a mít realistický přehled.

Má profesorka se mnou sdílela tento skvělý zdroj, moc doporučuju, pokud nevíte, jak se nacenit, nebo teprve začínáte: <https://www.dustojnamzda.cz/>

Jaké zajímavé spolupráce máš za sebou?

Asi takové moje top 3 spolupráce jsou focení mého prvního editoria, a to se SWARM magazínem spolu s Kateřinou a Markétou (ahoj holky c:), spolupráce s VOGUE CS v rámci Designbloku a cesta do Japonska na Bunka Fashion College, kde jsem fotil backstage módní přehlídky.

Máš v šuplíku nějaký vysněný projekt nebo vysněnou spolupráci, na kterou si aktuálně brousíš zuby?

Začínám se vracet zpět k módní fotografii, tentokrát s více autorským přístupem. V jednom okamžiku jsem s ní málem skončil, ale myslím si, že je správný čas jí dát druhou šanci. Vysněná spolupráce se nedávno stala skutečností, a to s mým kamarádem Alexandrem Belem a jeho značkou Alexanderbelstudio, pro kterou jsem měl příležitost fotit náladové fotky a následně vytvářet klobouky na přehlídku pořádanou pražským Fashion Weekem.

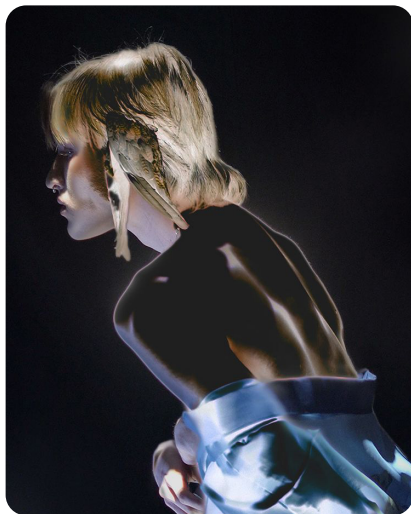
Zmínil jsi úspěchy z poslední doby, jsem zvědavá, sem s nimi :-)

V poslední době si snažím dávat trochu volníčko, ale kromě výše zmíněného Fashion Weeku a spolupráce s VOGUE CS se těším například z nedávno vydaného videoklipu pro Good Times Only – Ty mi rozumíš, na kterém jsem dělal make-up a komparz. Taky se chystám na Vitamin Market v Brně, na který jsem byl pozván, abych tam prodával své printy a fotky.

O dalších projektech zatím nemůžu nic říct, protože jsou in the making, ale určitě za to budou stát, haha!

Co bys vzkázal současným studentům, kteří právě teď prokrastinují nad rozdělaným projektem a místo toho si čtou tento rozhovor?

Ahoj, dobrá volba :D Doufám, že vám tento rozhovor dal aspoň trochu jistoty pod nohama a že jsem vám mohl poskytnout malé okénko do toho, jak vypadá dospělý život po kopečku.



Odvaha Designblok –
na snímku je Standa

Pár odkazů na mou práci:

Vogue: <https://www.vogue.cz/clanek/vogue-daily/design/kristyna-jandova/high-craft-v-kralovskem-letohradku-vrchol-ceskeho-remesla-na-designbloku-2025>

<https://www.vogue.cz/clanek/vogue-daily/design/kristyna-jandova/designblok-2025-ocimadanicys-kovarove-a-jany-zielinski-tipy-co-videt-zazit-a-vyfotit>

Rozhovor se mnou: <https://swarmmag.com/photography/jack-of-all-trades-master-of-most/>

První editorial ever, pro SWARM: <https://swarmmag.com/words/the-roots-of-taste-collection/>

Editorial pro KALTBLUT: <https://www.kaltblut-magazine.com/lilies-of-the-valley/>

Tady jsem dělal vlasy a taxidermii ptačích křídel: <https://www.blumenhaus-magazine.com/journal/garden-of-disappearing-wings>

Tohle je ten videoklip: <https://youtu.be/pDfIKBwBRdU?si=ydlOPdWH-JV7tQFh>

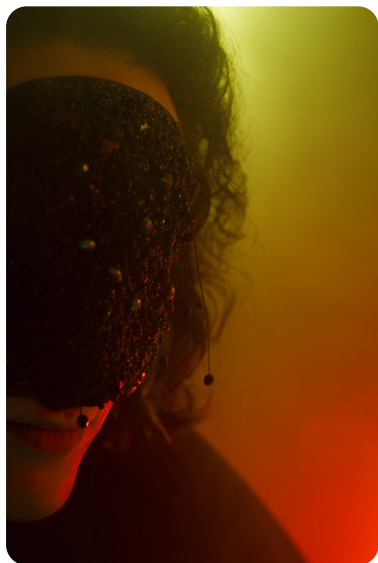
Tohle je Alexander Bel: <https://www.instagram.com/alexanderbelstudio/>

Díky moc za odpovědi a mám radost, že se ti daří. Přeju ti, aby sis udržel čistou nezatíženou kreativní mysl co nejdýl =)

Barbora Večerková & Tereza Valíková



Lilies of the Valley



Ukázka maturitní práce –
Custodes

CHC V AKCI: PROČ SE VÍČ NEŽ JEN „SEDEŤ V LAVICI“ VYPLATÍ?

Tento školní rok se s projekty na naší škole doslova roztrhl pytel. Možná jste si všimli, že někteří spolužáci častěji chybí v hodinách, ale o to zajímavější historky si pak vozí domů. Kde všude má naše škola prsty a proč by vás to mělo zajímat? Pojdme se na to podívat.

Vše odstartoval mezinárodní projekt Erasmus+, do kterého jsme se naplno opřeli v září 2025. Nejde o žádnou nudnou teorii, ale o moderní technologie, 3D modelování a virtuální realitu. Cílem je vytvořit virtuální IT laboratoř, kde se každý bude moci bezpečně „hrabat“ v hardwaru. Kromě výletů do zahraničí, jako bylo nedávne Portugalsko nebo budoucí cesty do Chorvatska a Turecka, nám to dává skvělou možnost srovnání. A výsledek? Naši žáci jsou v IT špička, která se v mezinárodní konkurenci rozhodně neztratí.

Dalším projektem, který stojí za řeč, je přeshraniční spolupráce našich filmařů a grafiků se Slovenskem, kterou jsem si pracovně pojmenovala „Dvě kola, dva národy, jedna cesta“. Společně propagujeme krásy našich regionů pomocí inovací. Natáčíme reálné záběry na místech, jako je Velká Javořina nebo napajedelská Kalvárie, do kterých v postprodukcii vkládáme 3D animovaného maskota Holeška. Ten díky technologii motion capture vtípně komentuje svět kolem nás. Naši grafici navíc pracují na nové skládací mapě, která vám neukáže jen ta „profláknutá“ místa, ale i skryté poklady, o kterých zatím nikdo neví.

Do třetice všeho dobrého jsme vyslali šest našich nadějných grafiků na slovenskou Myjavu na workshop „Inšpirácia Jurkovičom“. Nebylo to jen o obdivování staveb slavného secesního architekta, ale o pochopení jeho práce přímo v terénu, při návštěvě jeho rodového domu a spolupráci s odborníky z bratislavské fakulty architektury. Výstupy z tohoto setkání uvidíte už v červnu 2026 na velké putovní výstavě v Luhačovicích, na které se naši žáci podíleli i tvorbou videosekvencí.

Jasně, účast na těchto akcích znamená, že musíte dohánět učivo z ne vždy úplně dokonalých zápisků od spolužáků. Ale ten čas strávený mimo školu, reálné zkušenosti z praxe a možnost ukázat, co ve vás je, za to rozhodně stojí. Děkujeme všem, kteří se nebojí vybočit z řady a dělat věci nad rámec povinností. Máte můj obrovský respekt – díky vám naše škola skutečně žije a nežůstává jen u teorie.

Jaroslava Krmela Vacková



ERASMUS - PORTUGALSKO, Mirandela



Emočně zabarvené poznámky Barb Ve

Jeden týden, 20 studentů, 6 národností, jeden VR projekt

Z naší školy vyrazili za VMA Štěpa Buriánek, Adam Kolařík, Tom Zapletal, za MD Naty Bobálová a Kuba Doležel.

Portugalsko má oproti ČR časový posun (UTC 0), to nás občas trochu mátló při komunikaci s CHC. Portugalci jsou milí, žijí trochu jiným pracovním a životním tempem, než na které jsme zvyklí od nás (dočtete se níže).

SOBOTA

Všecko cajk, jenom nás překvapila cena autobusu na letiště – 11 eur (!) oproti 4 za vlak. A taky, že Google mapy mají špatné časy odjezdu autobusů na letiště.

NEDĚLE

Porto – centrum města v UNESCO, takže historické udržované VS jižansky rozbité budovy všude kolem.

Autobusy Rede Expressos, které nás vezly tam i zpět Porto-Mirandela, mají školené řidiče u Formule 1. Portugalské zatáčky v takové rychlosti jsme si fakt nepředstavovali. Krajinu tu ale mají hezkou – kopečky s olivovníky.

Mirandela je město ve vnitrozemí na severu Portugalska. Je trochu menší než Uherské Hradiště, ale ve srovnání s ním asi jednou tak klidnější, bez sekáčů, galerií, kin, sauny a společenského života (možná jsme ho jen při nočních procházkách neobjevili) i přes to, že součástí města je univerzita.



Chodba na ubytku je do půlkruhu a je tam tolik místností a dveří, že se nemůžeme najít. Natka spí v princeznovském pokoji, Adam Němec na zemi.

Díky JKV za supr apartmán (to není ironie).

Abychom zakončili první den pěkně tradičně po Portugalsku, dali jsme si pravý turecký kebab. Obsluha si nás, i jako jiné hosty, vyfotila, a tak jsme hned první den v Portugalsku na jejich IG a zvedáme jim průměrný počet lajků na krásných 47 kousků.



PONDĚLÍ

Začínáme v 9.30 na univerzitě, je 9.38 a Portugalci nikde.

Pak ale vše šlape, odpo si dává Adam se slovenským a portugalským kolegou intenzivní brífink, potom nabíruje naše studenty a odteď se může projekt vyvíjet správným směrem.

Počkat – ráno nebyly icebreakery!

Podle slov studentů byl tento den úplně zbytečný, od organizátorů dostali za úkol udělat na základě brainstormingu vymazlený to do list, který nakonec vůbec nepoužili. Holt, ne všude je práce tak efektivní jako na CHC.

Večer si jako milovníci portugalské kuchyně dáváme místní lahodné sushi.

ÚTERÝ

Další rozladění kluků, že dělali od září práci na VR zbytečně, protože profesor Joao (PT) na projektu pracoval fakt hodně. Ale je to vaječné, takže nakonec jeho projekt slouží jako podklad pro studentskou práci. Asi vše stihnou včas.

Ze školy odcházíme před 5.

hodinou. Už víme, kdo co dělá: SK 3D místnosti, TR jazykové mutace,

3D a jejich učitel mobilní apku, HR

jazykové mutace a veškerý zvuk do hry, CZ programování, UI a jinou grafiku.

Dnes nás čeká společná večeře. A kdo na ni přichází jako poslední? Hádejte.

Servíruje se typické portugalské jídlo francesinha – tousty s telecím, klobáskou a jinou klobáskou zapečené se sýrem a vejcem, zalité pивní omáčkou. Nám to moc chutná, ale žádnému ze studentů ani ostatních národností prý ne. Aspoň pokrm a společná nechuť k jídlu tyto rozdílné skupinky sblížily.

Takže nakonec tento typ icebreakrů si organizátoři vymysleli...



Alberto (PT) u večeře vykládá, jak se k projektu dostal a jak vše organizoval, měl to těžké, chlapec, ale všechno zvládl, zasloužil by medaili. Stejně jako JKV.

Tento den jsme také zjistili, jak krásné vztahy máme se svými studenty. Nikomu z nás nepřišlo divné, když Adam Němec při focení řekl: „Usmějte se, retardí.“ Akorát slovenská strana se na nás dívala dost zaraženě a učitelé zmínili, že u nich by za to bylo disciplinární řízení. Děkujeme našemu vedení za tolerantní přístup.

STŘEDA

Dopo makáme, odpo prohlídka muzea olivového oleje – chce nás vidět vedení města, že tu nemají tolik národností, ale na univerzitě je jich dost, tak nevím. Zjistili jsme, co znamená logo Mirandely – jsou to oblouky mostu a jejich odraz ve vodě, chytré. V muzeu nás čekala ochutnávka pokrmů z oleje – čaj, chleba, buchta a košť oleje. Od města jsme dostali prospekty a mýdlo, děkujeme.

MIRANDELA



ČTVRTEK

K našemu překvapení Alberto rozhodl, že prezentace práce a certifikáty proběhnou ve ČT odpo a v pátek nemusíme do školy. Prezentací ostatních týmů jsme byli potěšeni, Chorvati udělali mega knihovnu zvuků, Slováci jednu 3D místnost dobrou, druhou hodně futuristickou. Turci odprezentovali hotovou apku! Takový Google Classroom, ale dobrý, naši studenti kvalitně odvedenou práci na VR a grafice (potlesk).

Po škole jsem s grafiky vyrazila do místního muzea na výstavu obrazů. Budova hezká, nikde nikdo, vypadalo to na ničím nerušenou prohlídku umění. Jenže vystavovaná autorka nebyla ani tak uměnkyně, jak práce, které by neprošly u nás na přijímačkách s označením – bez autorského rukopisu. Stálá část expozice naopak stála za to, i když nefungovala světla a museli jsme si svítit mobily, jenže... Dohnala nás nějaká manažerka, která pro zakladatele muzea žila celým srdcem a měla potřebu nám to pořád dokola opakovat. Nedalo se jí moc zbavit. Ale večeri jsme nakonec stihli.

PÁTEK

Přesun do Porta, tam tržnice, pak k moři. Máme hoooodně velký byt, tři koupelny, velký obývací, balkon k moři. Nadšené studenty trochu překvapila nízká teplota oceánu a to, jak velké a silné jsou vlny – při běhu à la pobřežní hlídka Toma jedna vlna smetla. Večer procházka po krásách Porta.

SOBOTA

Finální účtování: projektové peníze VS studentské účtenky se odehrálo v duchu paniky. V pátek si studenti dali poslední večeři v ne nejlevnější restauraci a nevzali si účtenku. Tak ještě před odjezdem běžel Štěpa do oné restaurace a doufal, že jí dostane. Po cestě zpět psal: „V životě jsem nebyl šťastnější, že vidím účtenku.“

NEDĚLE

V Otrokovicích jsme zakončili výlet tím, že jsem v jednu v noci nabíjela studentům přes kabely vybité auto. Všichni zdárně přijeli domů. Asi.

Barbora Večerková





Videomapping: Radovánky

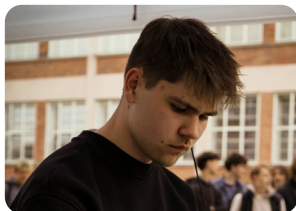
V pondělí 27. 4. se naše škola účastnila podruhé této tradiční akce. Třetí grafici měli možnost vyzkoušet si tvorbu videomappingu na abstraktní téma a pracovali na něm asi měsíc. Promítání videí poté proběhlo na fasádu budovy 15 továrního areálu.



Zároveň s námi již tradičně předvedli videa studenti Fakulty aplikované informatiky Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně.

Svůj projekt NIIDÆ představil také Tomáš Zapletal, který zahrál zatím nevydané skladby na pomezí ambientní, elektronické a orchestrální hudby. Vystřídal ho zlínský zpěvák, kytarista, moderátor, DJ a barman Jan Majkus. Nechybělo ani Dance Studio Starlight se svým vystoupení District B v podání své soutěžní skupiny.

Účastníci měli možnost vyzkoušet si laserovou střelnici, vyfotit se ve fotokoutku a napsat na společnou tabuli, co jim dělá radost.



Motivací pro naše studenty mohlo být také ocenění – každý člen vítězného videa obdržel od školy poukaz na 500 Kč do internetového obchodu s elektronikou. Gratulace míří k týmu ve složení Anička Evjáková, Saša Klementová, Kuba Kráčmar, Monča Mozgová a Áňa Vašulínová. Velká pochvala za odvedenou práci patří ale úplně všem!

A co na akci a tvorbu videí studenti?

Domča Z.: Práce – mentálně vyčerpávající, event stál za to.

Anička E.: Příjemné, přidaná hodnota k úkolu, bylo to fajn.

Áňa V.: Intenzivní, úžasná skupinka, pracovala jsem s dobrými lidma, líbila se mi socializace na akci, čau lidí, konečně jsem něco vyhrála.

Kuba D.: Příjemná spolupráce s UTB, jiný úkol, než co je běžné ve 2D, bylo skvělé, že to mělo reálný výstup.

Julča S.: Intenzivní, výsledek stál za to, projekták byl nejhorší, horší už to nebude:-)

Barbora Večerková

NOCOVKA

Čau lidi, jednou jsem se naštvála a rozhodla se, že na škole uspořádám nocovku. A nejednou je 27. 3. okolo 16:00 ještě před startem celé akce, v Tau se hraje na kytaru a v kinosále hry na Nintendo.



V 16:30 proběhl úvodní proslov a hned se šly hrát scénky. Témata byla různá, třeba: je maturita a flirtuješ s komisí, jdeš opilý na výslech, stydíš se kadeřníkovi ukázat obrázek, co chceš za účes, řekneš něco na apríl, ale myslíš to vážně.

Všechny skupiny dostaly na nacvičení scének nějaký čas a pak je zahrály před ostatními v kinosále. Scénky se povedly a byly vtipné, takže si troufám říct, že se u toho dobře bavili všichni přihlížející.



Potom byl v programu naplánovaný Super Smash Bros Melee turnaj, do kterého se zapojilo 16 studentů. Nikdo z nich předtím hru nehrál, takže to bylo metodou pokus omyl, ale i tak se některým velmi dařilo a nakonec celý turnaj velmi těsně vyhrála Markét Mačková z 2. B. Ještě jednou velmi gratuluju.

Celý večer byl docela volný a každý si mohl dělat, co chtěl. Pan Pometlo se opět krásně postaral o deskové hry, někdo se šel projít ven a v kinosále se pouštěl film K-Pop Demon Hunters.

Za mě se akce docela povedla. Protože ve škole spalo míň studentů než předešlé ročníky, bylo jednodušší se socializovat a po skončení akce byla škola prakticky hned uklizená.

Moc bych chtěla poděkovat všem, kteří jakkoliv pomohli s organizací, učitelům, kteří s námi zůstali ve škole přes noc, paní Pešákové a všem, kteří se nenechali odradit tím, že to letos pořádá někdo jiný, a došli i tak. Příští školní rok bych ráda akci zopakovala.

Reakce účastníků

Markét Mačková, 2. B:

Nocovka byla za mě skvělý zážitek, celou dobu bylo co dělat – od vtipných scének ostatních účastníků po deskové hry s učiteli nebo turnaj v Super Smash Bros.

Byla to super příležitost se trochu odreagovat, strávit čas s přáteli a najít společnou řeč s lidmi, se kterými jsem se nikdy předtím ne bavila. Všichni účastníci byli fajn a celkově panovala velmi chill atmosféra.

Škola rozhodně nemusí být jen místem, kam lidi jdou, aby hodiny poslouchali učitele, pracovali a pak šli domů s pocitem, že se vůbec nic nedělo. Myslím, že právě takovéto akce jsou skvělý způsob, jak školní prostředí a život zpestřit.

David Klůz, 2. B:

Na přespávače jsem nikoho kromě dvou lidí neznal, a tak jsem měl strach, že se nebudu mít po nějakém čase s kým a o čem bavit, ale bylo to úplně obráceně. Hned, co jsem došel, se vždycky našel někdo nový, s kým jsem mohl pokecat, a i když jsem se s nimi bavil poprvé v životě, bylo to, jako bych je znal několik let. Všichni byli fajn a já mám pár nových přátel a známých. Vyučující byli taky skvělí, celou dobu se zapojovali a nebyli tam jen jako dozor. Hráli s námi hry, bavili se, zajímali se o nás a mám k nim teď blíže. Celý večer byl dobře naplánovaný, v programu byla spousta zajímavých aktivit. Přál bych si takovéto akce častěji. Je to fajn pocít jít po škole, zdravít se s lidmi na chodbě a vzpomenout si tak na fajn zážitky.

Wendy Zatloukalová, 3. B:

Na školní přespávače byly nejlepší scénky. Každá skupinka si vylosovala téma, na které se mohla půl hodiny připravovat. Následně jsme scénky v kinosále postupně předváděli a zbytek účastníků měl za úkol uhodnout, jaké bylo vylosované téma skupinky. Byla to aktivita, která nás na nocovce nejvíce stmelila.

Naty Bobálová, 3. B:

Za mě byla přespávačka hrozně fajn, nedošlo k žádným problémům ani incidentům a všechno proběhlo v pohodě. Byl vymyšlený zajímavý program, který si, dle mého, užili i ostatní. Měli jsme možnost si půjčit deskovky od pana Pometla, takže nechyběl ani starý dobrý způsob socializace. Rozhodně ještě dávám plusové body za Smash Bros v kinosále, to bylo taky super.

Monča Mozgovová, 3. B:

Nocovka byla fakt povedená, jakože upřímně jsem si to mega užila. Nejvíc mě bavily scénky, to byla úplně nejlepší část celého večera, fakt jsem se u nich smála a přišlo mi to strašně dobře vymyšlené.

Trochu mě teda štvalo, že nakonec nebylo karaoke, protože jsem se na něj docela těšila, a myslím, že by akce byla ještě lepší, kdyby se uskutečnilo.

OVŠEM screening K-Pop Demon Hunters byl peak celé nocovky, to jsem si užila asi nejvíc ze všeho, fangirling with my babes was sosososo cute.

Evžu Dušková, 3. B:

Školní nocovka byla fakt fajn. Byla sranda, hráli jsme hry a prostě si to užili. Nejlepší část ale byla společná večeře: 10/10. Chleba v mikrovlnce byla opravdu pochutina (keep Áňa jako plánovače nocovek pls pls).

Áňa Vašulínová



Hackathon



Se staženými žaludky vcházíme do obrovské tělocvičny plné stolů, prodlužovaček a týmů z jiných škol, které se na následujících 24 hodin stávají našimi soupeři. Na velkém projektoru na konci místnosti bliká odpočet a my jen tiše doufáme, že máme všichni staženou stejnou verzi Unity. Dne 20. listopadu 2025 se totiž v Brně konal studentský AT&T Junior Hackathon.

Po rychlém vybrakování bufetu před tělocvičnou usedáme ke stolům a jsme připraveni dát do toho všechno. Po úvodním zahájení přichází zadání – gamifikace. Místnost se okamžitě rozezní šumem nápadů. Všichni zběsile čmárají na mazací tabule, diskutují a snaží se přijít s něčím, co obstojí v konkurenci ostatních týmů.

Tenhle hackathon má jedno specifikum. Celých 24 hodin kolem vás jako žraloci krouží mentoři. Lidé upřímní, zkušenější a připravení pomoci s nápady, prezentací i celkovým směřováním projektu. Prvních pár hodin si spíš mapují terén. Kdo má šanci vyhrát? Který nápad má skutečný potenciál?

Kritický bod přichází kolem třetí ráno. Kluci už několik hodin bojují s jedním bugem a čas do finální prezentace se neúprosně krátí. Únava začíná být znát. Snažím se dát si myšlenky dohromady a připravit prezentaci, která má jednoduchý cíl. Musí to znít, jakože právě náš projekt je to nejlepší, co jsme za těch 24 hodin mohli vytvořit. Co totiž za tři minuty čistého času u finální prezentace neřeknete, to neexistuje.

Krátce před jedenáctou dopoledne společně odpočítáváme poslední sekundy. Nezbyvá než se smířit s výsledkem a připravit se na prezentaci. Oběd je sice připravený, ale málokdo na něj má chuť. Moje tělo jede na autopilota a v hlavě mi jako kolovrátek běží nazpaměť naučený text. Společně se dovráváme na pódium a při prvních slovech mě najednou zalije pocit klidu. Udělali jsme maximum. A v tu chvíli už není co ztratit.

Z akce si nakonec odvážíme třetí místo a speciální cenu za Best Technical Solution. Největší odměnou pro nás ale bylo odpuštění klauzur a možnost rozhovoru pro brněnské centrum VIDA!. S aplikací jsme navíc pokračovali do soutěže Samsung Solve for Tomorrow, kde momentálně bojujeme ve finále.

Prostě, posláni na závěr: Pokud máte možnost, běžte do toho taky. Hackathon není jen o výsledku. Je to zkušenost, která vám dá mnohem víc, než čekáte.

Štěpa Buriánek



KAPELA DoubleThink



První koncert

DoubleThink je čerstvě založená skupina ve složení Matyáš Dvouletý (zpěv, kytara), Pavel Bazika (kytara) a rodní Šimon Silný (basa) a Viktor Šimůnek (bicí).

„Jsmo čtyřčlenná kapela z okolí Zlína. Hrajeme převážně alternativní rock, ale najdete u nás jak klidné, tak i tvrdší písně. Obecně nás baví experimentovat s různými styly. Naší inspirací jsou kapely jako Radiohead, The Strokes, Fontaines D.C. nebo Wunderhorse. Je-likož jsme nová kapela, snažíme se dostat do povědomí posluchačů a chceme co nejvíce koncertovat. Brzy také chystáme první nahrané skladby.“

Začátky se začaly rýsovat už minulý rok poslední den školy, kdy proběhl menší soukromý koncert pro známé. Skupina tehdy ještě nebyla oficiální a hrála v lehce jiném uskupení. „Z toho večera máme možná každý víc nebo míň vzpomínek, ale jednoznačně všichni víme, jak legendární večer to byl.“

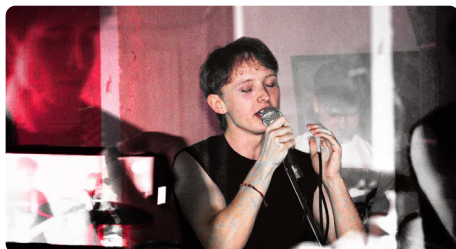


foto: Eliška Königová (2. A), instagram: @pea.ceforart

V pátek 13. března 2026 se skupina dostala do povědomí okolí o trochu víc, protože kluci odehráli svůj první a velmi úspěšný koncert v hospodě v Bělově. Shoutout si samozřejmě zaslouží i skupina Září, jakožto headliner večera. Hospoda byla snad nejlhnější za poslední roky, a to díky úžasné atmosféře naplněné skvělou muzikou, kamarády a místními, kteří zážitek následně náramně vychvalovali a ptali se, kdy bude další akce?





To vám kluci řeknou úplně přesně, protože 25. 7. 2026 na festivalu NÁRUČ FEST vystoupí DoubleThink společně se skupinou Září a mnoha dalšími. Je to benefiční festival, tudíž podpoříte dobrou věc a při tom vám bude víc než dobrá hudba mazat balzám na uši.



„Strašně si vážíme obrovského ohlasu na prvním koncertě, účast předčila naše očekávání a doufáme, že se naše hudba zalíbila a na dalších akcích se potkáme ještě ve větším počtu.“

„Budeme moc vděční, když nás přijdete podpořit naživo. Aktuální informace sledujte na Instagramu @doublethink_band.“

Eliška Königová

Jaká Jsi Učebna Podle Znamení?



Beran – 21. 3. až 20. 4.

Jídelna: vždycky jsi první v řadě na oběd, všechny předbíháš, nebojíš se překážek



Býk – 21. 4. až 21. 5.

Studovna: máš rád/a své pohodlí, pokud sedíš na svém místě, nikdo tě nepřesune



Blíženci – 22. 5. až 21. 6.

Delta: rád/a diskutuješ, jsi společenský/á, máš smysl pro humor



Rak – 22. 6. až 22. 7

Tau: jsi empatický/á, rád/a se staráš o ostatní, vždycky se podělíš o svačinu



Lev – 23. 7. až 22. 8.

Sigma: jsi vůdčí typ, chceš být středem pozornosti, budeš úspěšný/á



Panna – 23. 8. až 22. 9.

Lambda: jsi kreativní, ale perfekcionista, všímáš si každé chyby



Váhy – 23. 9. až 23. 10.

Fí: jsi nerozhodný/á, vyhýbáš se konfliktům, těžko řekneš ne



Štír – 24. 10. až 22. 11.

Iota: víš úplně všechno o každém, celkem manipulátor, jsi tajemný/á



Střelec – 23. 11. až 21. 12.

Alfa: jsi upřímný/á, někdy až příliš, rozesměješ celou třídu



Kozoroh – 22. 12. až 20. 1.

Ró: jdeš si za svým cílem, i když se může zdát nedosažitelný, máš naplánovanou budoucnost na 10 let dopředu



Vodnář – 21. 1. až 20. 2.

Eta: jsi duši humanista, máš výstřední názory, myslíš jinak než ostatní



Ryby – 21. 2. až 20. 3.

Kinosál: usneš v každé hodině, jsi snílek a skvělý posluchač

+ honorable mention: Hadonoš – sklad: jsi prostě speciální

2. B & 3. B - Malba



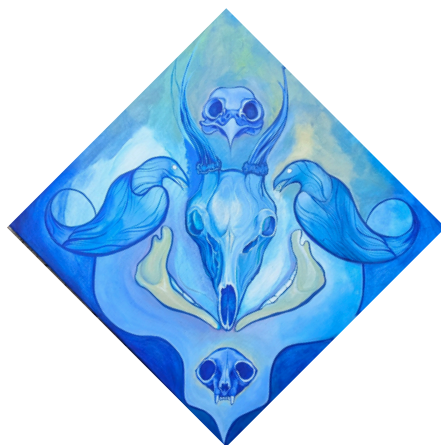
Autoportrét – Natálie Bobálová, 3. B



Lebka – Ester Milianová, 2. B



Lebka – Dorota Lovečková, 2. B



Lebka – Viktória Valentová, 2. B

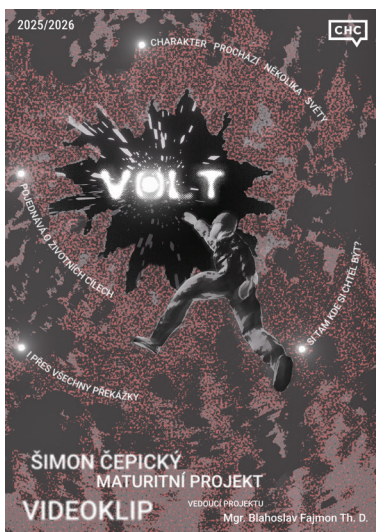


4. B - Maturitní projekty



MATURITNÍ PROJEKT 2025 ALEX ANĐELOVÁ

Alex Anđelová



Šimon Čepický



Maturitní projekt 2025/2026
MoraWine
Zuzana Šuranská



Zuzana Šuranská



Kristina Kučerová



Zuzana Bednaříková



Dominik Krupař



Tereza Kalčíková



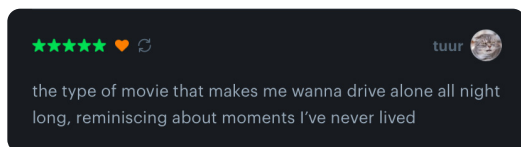
Natálie Majdlochová

Filmáč highlights

La La Land

Tento muzikál vypráví příběh Mii, začínající herečky, a Sebastiana, ambiciózního pianisty. Oba se potýkají s problémy v kariéře a ztraceně proplouvají životem. Když se jejich cesty střetnou, je jasné, že k sobě patří. Oba si však musí nakonec položit důležitou otázku: Je důležitější láska nebo úspěch?

Uváděla: Andu Buksová



Psí ostrov

Stop-motion příběh zasazený do Japonska, kde vypukla psí chřipka. Je rozhodnuto, že pro bezpečí města budou všichni psi vyhoštěni na nedaleký ostrov, který sloužil jako skládka. Dvanáctiletý Atari se na ostrov vydá hledat svého bývalého psa Flíčka a pomůže mu v tom smečka pěti divokých psů. Co vše na ostrově odhalí?

Uváděla: Tereza Pšenicová

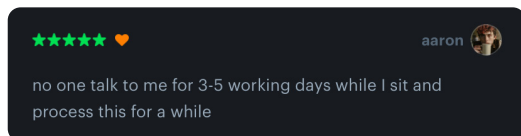


Eternal Sunshine of the Spotless Mind

Drama o vztahu Joela a Clementine, kteří se právě rozešli. Oba se rozhodnou podstoupit zákrok, po kterém si vymažou všechny vzpomínky na toho druhého.

V průběhu zákroku na povrch vyjdou všechny špatné i hezké vzpomínky na vztah s Clementine a Joel začne své rozhodnutí zpochybňovat. Je zapomnění osvobození od ztráty nebo je ztráta součástí osvobození?

Uváděla: Anička Evjáková



Viktorie Pánková

GEN Z CULTURE



V dnešní době většina z nás jede v tom stejném cyklu. Od momentu, kdy vstaneme, máme v ruce telefon. Jdeme jíst, máme v ruce telefon. Jdeme ven, bereme s sebou telefon. Jdeme spát, máme v ruce telefon. A to je teprve začátek. Všechny momenty, které jsme si dříve jen užívali, si dnes užíváme tak napůl – s telefonem.

Pokud sledujeme film nebo seriál a nemáme v ruce telefon, můžeme si povšimnout, že se některé informace stále opakují a děj se neustále vysvětluje. Pořád dokola. Scénáře se přepisují tak, aby filmy a seriály mohli sledovat i ti, kteří nevydrží u televize bez telefonu v ruce. *Second Screen Syndrome*.

Co si pamatuješ ze včerejška? Ze svého dne i z toho, co vlastně konzumuješ? Ztrácíš myšlenky v průběhu téhož dne. Ztrácíš kreativitu. Ztrácíš... sám sebe. Ale to si neuvědomíš, dokud si nevzpomeněš, kým už nejsi.

Možná můžeš zkusit jen existovat. Nudit se. Odložit telefon a zapisovat si své nápady. Můžeš ležet venku v trávě a číst si knížku. Sedět v kavárně a zapisovat si své myšlenky. Nebo můžeš jen existovat. Tady a teď.

Člověk existuje, aby tvořil. Svoji osobnost, rodinu, umění. Nemůže jen konzumovat. Pokud by jen konzumoval, tak praskne. A bude všude, jen ne v celku. Proto musí tvořit.

Není důležité být perfektní, protože to nikdo není. A to je to, co je lidskost. Mít unikátní otisk prstu, osobnost, způsob exprese. Možná se najdeš díky umění. Možná právě když vyrazíš ven, najdeš svoji oblíbenou kapelu, nový kousek oblečení v sekáči nebo obraz, který ti promluví do duše, aniž by na sobě měl slova. Možná se jen musíš dívat za to, co vidíš.

Underground. Kultura umělců, kteří nemají statisíce posluchačů na Spotify. Kultura umělců, kteří nevydělávají miliony díky svým obrazům. Kultura, o které možná nevíš. Může jít o lokální slam poetry komunitu, kapelu nebo můžeš narazit na začínající autory, ale všichni mají společné jedno – chtějí dělat to, co je baví. A přestože kultura žije, ne všichni umělci si mohou dovolit zveřejnit knihu, album, mít ty nejlepší barvy nebo vlastní ateliér.

Kultura je svoboda. Nabízí možnost autenticity a možnost světu popsat to, co je v nás. A dnes je právě ten čas, kdy bychom se měli vrátit „domů“. Odpoutat se od scrollování a vyrazit do přírody, do města. Vzít štětec, tužku nebo jen sluchátka a být.

„Less scrolling. More living.“

Chtěla bych, aby lidé byli více offline a více tvořili, ale také aby podporovali umělce ve svém okolí, protože ne vždy je jednoduché dělat to, co nás baví. A právě v dnešní době, kdy kultura není samozřejmostí a svoboda slova je stále někde omezována, chci, abychom byli lidé a dokázali, že to ještě jde. Nepodporujte jen mainstream umělce a AI příběhy na TikToku, ale odložte telefon a dívejte se dál. Dívejte se za to, co vidíte. A pak uvidíme.

Michaela Ptáčková

CHC

